

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) แบบมีกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม วัดก่อนและหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ การรับรู้ความสามารถตนเอง และทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางประกอบคำบรรยาย เรียงตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ การรับรู้ความสามารถตนเอง และทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจของพยาบาลวิชาชีพ ก่อนและหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ การรับรู้ความสามารถตนเอง และทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจของพยาบาลวิชาชีพ ก่อนและหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษาและประวัติฝึกอบรมการพยาบาลผู้ป่วยใช้เครื่องช่วยหายใจ (n = 35)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	1	2.9
หญิง	34	97.1
อายุ		
20 - 30 ปี	25	71.4
31 - 40 ปี	10	28.6

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
โสด	25	71.4
คู่	10	28.6
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี/ เทียบเท่า	34	97.1
ปริญญาโท	1	2.9
ประวัติประกอบกรพยาบาลผู้ป่วยใช้เครื่องช่วยหายใจ		
เคย	12	34.3
ไม่เคย	23	65.7

จากตารางที่ 1 กลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งหมด 35 คน เป็นเพศหญิง 34 คน คิดเป็นร้อยละ 97.1 มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.4 มีสถานภาพโสดมากที่สุด 25 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 วุฒิกศัการระดับปริญญาตรีมากที่สุด 34 คน คิดเป็นร้อยละ 97.1 ไม่เคยประกอบกรพยาบาลผู้ป่วยใช้เครื่องช่วยหายใจมากที่สุด 23 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ การรับรู้ความสามารถตนเอง และทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจของพยาบาลวิชาชีพ ก่อนและหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้ การรับรู้ความสามารถตนเอง และทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจของพยาบาลวิชาชีพก่อนและหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ (n = 35)

ตัวแปร	ก่อนใช้โปรแกรม			หลังใช้โปรแกรมทันที			หลังใช้โปรแกรม 4 เดือน		
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ
ความรู้	15.46	2.11	ดี	19.49	2.35	ดีมาก	19.40	2.79	ดีมาก
การรับรู้ความสามารถตนเอง	3.34	0.10	ปานกลาง	4.10	0.07	สูง	4.20	0.09	สูง
ทัศนคติ	3.66	0.06	ดี	3.82	0.06	ดี	4.02	0.08	ดี

จากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยความรู้ในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจของพยาบาลวิชาชีพก่อนใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจอยู่ในระดับดี หลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจทันที และหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ 4 เดือน อยู่ในระดับดีมาก สำหรับค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถตนเองในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจก่อนใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจอยู่ในระดับปานกลาง หลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจทันที และหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ 4 เดือน อยู่ในระดับสูง ส่วนค่าเฉลี่ยทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจทั้งก่อนและหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจอยู่ในระดับดีทั้งหมด เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่าค่าเฉลี่ยทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจทันที และหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ 4 เดือน สูงกว่าค่าเฉลี่ยทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจก่อนใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ การรับรู้ความสามารถตนเอง และทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจของพยาบาลวิชาชีพ ก่อนและหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ

การวิเคราะห์โดย Repeated Measures และทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติ Repeated Measures คือ Sphericity โดย Mauchly's Test หากพบผล Sig. แสดงว่าไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของ Sphericity จึงอ่านผลการวิเคราะห์จาก Greenhouse-Geisser หากพบผล

Mauchly Test ไม่ Sig. จึงอ่านผลจาก Sphericity Assumed

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวเมื่อมีการวัดซ้ำ (One-way Repeated Measures ANOVA) ความรู้ การรับรู้ความสามารถตนเอง และทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจของพยาบาลวิชาชีพ ก่อนและหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ (n = 35)

ตัวแปร	Source of variation	SS	df	MS	F	p-value
ความรู้	Within-Subject	370.80	2	185.40	60.26	<.001
	Error	209.21	68	3.08		
การรับรู้ความสามารถตนเอง	Within-Subject	15.35	2	7.68	53.68	<.001
	Error	9.72	68	.14		
ทัศนคติ	Within-Subject	2.30	2	1.16	18.09	<.001
	Error	4.33	68	.64		

จากตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ก่อนใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ หลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจทันที และหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ 4 เดือน มีค่าเฉลี่ยความรู้ การรับรู้ความสามารถตนเอง และทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจของพยาบาลวิชาชีพอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่ไม่เท่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ความรู้ $F_{2,68} = 60.26, p < .001$, การรับรู้ความสามารถตนเอง $F_{2,68} = 53.68, p < .001$, ทัศนคติ $F_{2,68} = 18.09, p < .001$)

ตารางที่ 4 การทดสอบรายคู่ของค่าเฉลี่ยความรู้ การรับรู้ความสามารถตนเอง และทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจของพยาบาลวิชาชีพ ก่อนและหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ (n= 35)

	ค่าเฉลี่ย	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	
		หลังใช้โปรแกรมทันที	หลังใช้โปรแกรม 4 เดือน
ความรู้			
ก่อนใช้โปรแกรม	15.46	4.03*	3.94 *
หลังใช้โปรแกรมทันที	19.49	-	.09
หลังใช้โปรแกรม 4 เดือน	19.40	-	-
การรับรู้ความสามารถตนเอง			
ก่อนใช้โปรแกรม	3.34	.76*	.86*
หลังใช้โปรแกรมทันที	4.10	-	.10
หลังใช้โปรแกรม 4 เดือน	4.20	-	-
ทัศนคติ			
ก่อนใช้โปรแกรม	3.67	.15*	.36*
หลังใช้โปรแกรมทันที	3.82	-	.21*
หลังใช้โปรแกรม 4 เดือน	4.02	-	-

* p < .05

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนรายคู่ของเวลา ความรู้ การรับรู้ความสามารถตนเอง และทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจของพยาบาลวิชาชีพ ก่อนใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ หลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจทันที และหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ 4 เดือน พบว่า ความรู้ การรับรู้ความสามารถตนเอง และทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจของพยาบาลวิชาชีพก่อนใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจมีค่าเฉลี่ยแตกต่างจากความรู้ทั้งหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจทันทีและหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ 4 เดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในส่วนค่าเฉลี่ยความรู้และการรับรู้ความสามารถตนเองในการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจทันที และหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ 4 เดือน นั้นไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าเฉลี่ยทัศนคติในการพยาบาลผู้ป่วย

หยาเครื่องช่วยหายใจของพยาบาลวิชาชีพหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยา
เครื่องช่วยหายใจทันที และหลังใช้โปรแกรมการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยหยาเครื่องช่วยหายใจ
4 เดือน นั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University